

Utorok 1. decembra 2015

Text: Zach 9, 9 – 10

⁹Preveľmi jasaj, dcéra Sion, zvučne plesaj, dcéra Jeruzalem! Ajhľa, tvoj kráľ prichádza k tebe spravodlivý a plný spásy, pokorný, sediac na oslovi, na osliatku, na mláďati oslice.

¹⁰Vyničím vozy z Efrajima a kone z Jeruzalema; zničené budú vojnové luky, a bude zvestovať národom pokoj; jeho panovanie bude siahať od mora k moru, od Eufratu až po koniec zeme.

Piesne: ES č. 5, 9

Zamyslenie nad Božím slovom:

Slová proroka Zachariáša sú zvestované Božiemu ľudu, ktorý musel znášať vojnové ťaženia Alexandra Veľkého. Jeho dobyvateľské túžby si vyžiadali veľké obete. Pri počúvaní prorockých slov vnímame diametrálny rozdiel medzi spôsobom nastolenia panovania Alexandra Veľkého a kráľa, ktorý je ohlasovaný v proroctve. Vďaka evanjelistom už vieme, o kom prorok hovorí. Práve vstup Pána Ježiša do Jeruzalema na osliatku evanjelisti vykresľujú ako naplnenie prorockých slov. Dá sa však porovnať Ježišov tichý vstup do Jeruzalema s obrovským mocenským dielom spomínaného Alexandra Veľkého? Ak by meradlom porovňovania mala byť vojenská a politická moc, tak by porovnanie pre Ježiša ako kráľa dopadlo veľmi zle. On nemá za sebou vojsko, armádu – tak, ako si to pri Ňom predstavovali mnohí z Izraela, očakávajúc, že rozpráši Rimánov a bude to ako za čias slávnych a dobrých panovníkov v tomto národe. Nie preto, že by nebol mohol mať k dispozícii veľkú vojenskú moc. Mohol ju mať, ale pôsobenie vojenskou donucovacou mocou nie je metóda Pána Ježiša. Ved' to povedal i pri zatýkaní v Getsemanskej záhrade, keď riekol Petrovi: „*Či sa nazdáš, že by som nemohol prosiť Otca, a postavil by mi hneď viac ako dvanásť plukov anjelov?*“ (Mt 26, 53) Vojenské donucovacie metódy, ktoré používajú zemskí panovníci, Pán Ježiš odmieta používať. Tento rozdiel nie je spôsobený nejakou slabosťou či nedostatkom na strane Pána Ježiša, ale tým, že On chápe kraľovanie ako vedenie ľudí, a nie ich terorizovanie. Treba si však všimnúť, čo Pán Ježiš má oproti zemským panovníkom, čo prináša a čoho je budovateľom. Je to práve pokoj, ktorý je tak veľmi charakteristický pre Božieho Syna. On prináša *šalom*, a to nielen stav bez vojny, ale pokoj naplnený bohatým obsahom, smerujúci k večnému spaseniu. Pri tom všetkom je podstatné všimnúť si spôsob tvorby mesiášskeho pokoja, ktorý vychádza zvnútra, z ľudského srdca. Vedel, že len človek, ktorý nosí pokoj vo svojom srdci, môže byť tvorcom pokoja. Kto vo svojom srdci nenosí pokoj, je zdrojom nepokoja všade tam, kde sa nachádza.

Ako je to s nami? Prinášame pokoj Ježiša Krista do svojho okolia? Nielen tohtoročný advent nám opäť dáva čas na skúmanie seba a svojho života, ale i celý nový cirkevný rok budeme svedkami všetkých udalostí spojených s Tvorcom najvzácnejšieho pokoja – Božieho pokoja. Nechajme sa ním naplniť a prinášajme ho všade tam, kde je potrebný.

Amen.

Modlitba:

Všemohúci Hospodine, ďakujeme Ti za proroctvo o Kráľovi pokoja. Ďakujeme Ti, že sa toto proroctvo naplnilo v Pánovi Ježišovi, keď si Ho poslal na tento svet. On je Knieža pokoja, od ktorého sa chceme učiť žiť medzi sebou v pokoji a láske, a tak raz skrze vieru v Neho prísť i do toho večného pokoja v Božom kráľovstve. Amen.

Mgr. Ján Sadloň, zborový farár v CZ ECAV Bukovec (MYS)